

"Ristiissa Reinowadder olli nattuke aega teed sün, imustas teiega kollo sada, satis teile paljo tervisid, läskis teid norepölvve peale mõttelda, ja sõimas meid wõberaks: lapsiks!" Seal üidis ühke Kriimfilme emand sure vihhaga: "sedda teotust tahhan temale fätte tassuda!" ja ruttas Reinowadderi jälgj möda koddunt jälle ärra. Tük aea pärast, kui ta rebbase fätte sai, ütles ta tullise vihhaga: "Mis sõno ja sõimojuttusi ollete mo laste vasto lobbisenud? Selle eest tahhan teile aina näidata!" Ja seddamaid sassis wäha: moor Reinomadderi abinemest finni ja aikas tedda rapputama. Reinowadder peastis enast waewaga lahti ja andis jalgele tuld, aga Kriimfilme emand olli tema kannul. Seal juhtus imelikko lugus! — Ühhe laggund kiowi: one seinad seisid ligimail mäerünka otsas, senna pole töttasid mõllemad, ja rebbane pörkas saggedast, otsego jäned koerade ees körwale; seina, mür olli ühhes kohhas löhkend, praggo ni lai et Reinowadder wäggise läbbi mahtus; suur tuggewa kehhaga hundi: emand pistis fireste niña prao wahhele, pakkitas, tõukas, litsus ja tömbas, rebbase järrel puggedes ifla süggawamale sisse, ja pigistas oma kebba wimaks nõnda finni, et ei sanud eddasti eggia tagasi. Reinowadder juhtumist nähhes joossis rutto teiselt poolt wälja, tulli majja ümber tagasi ja teggi Kriimfilma morile koera kombel nalja. Aga hundi: emand ei olnud sõnadega ihnus, waid sõimas irmsast ja lissendas föideldes: Se on üöna

felmi ning varga tö! Rebbane kostis: "Mis enne ei sugginend, sugginego täna." — Kui wimaks emand waewaga seina prao wahhest lahti peasis, olli Reinowadder jubba ni laugale joudnud et fätte samist ehram lota ei olnud. Ja Kriimfilma: emanda õigust, nõudmine ja auvarjamine sai lahhevörra lautuseks.

Lätki nüüd tagasi watama, mis Hints lõksus teeb. Kui mehhike lingus enast tundis, offas ta kassipillil libbedast laulma. Mart largas kissa peale sängist wälja, ütteldes: önnelikul tunnil pannin silmuse augo ette; warras on wangis, nüüd peab ta lükke inna muule fätte mäksma! Siis puhhus ta tuld ülesse, ärratas issa, sullase ja mu perrerahwa unest ja üidis: rebbane on wangis! lätki tedda sugemä! Nüüd largasid sured ja veiked assemest, ja Mart läks, wemmal läes, otsekohhe kassi kissa peale, andis pimmedas ühhe matso ni hirmsast kassile pähhe, et üks silmamuña wälja lullus. Iggamees tonlis nüüd waest kassi, fedda rebbaseks piddas, ja sullane tulli raudangoga, misga faanivargale otsa tahtis lúa. Hintsi surma-tund seisis silma ees; aga seal largas ta vihma ning waloga maast üles, önnetumal kombel sullase reite wahhele finni, ja ammustas ning triimustas meest irmsaste ja narris mehhike lõppedast ärra: seddaristi oma kaddund silma rahiwale fätte tassudes. Kissaga langeb sullane wallo fätte miñes, tusse mahha. Suur chmatus tuli kõigide peale ja kelaõ perretüdruko mõtlemast, sellepärrast ütles ta täie